

Mūsu

draudze

in excelsis deo!

Decembris, 2020 Nr. 12 (91)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

“Veni, Jesu, amor mi!”

Dārgie draugi! Esiet visi mīļi sveicināti Jaunajā Baznīcas liturģiskajā gadā, kas ir sācies ar Adventa 1. svētdienu 29.11., kurā daudzās draudzēs tiek pasvētīti ticīgo atnestie Adventa vainadziņi un sveces. Arī mūsu atjaunotajā dievnamā pašā centrā majestātiski paceļas grandiozs mūžības simbols — priežu zaru zaļais vainags ar četrām svecēm un violēt-balto lentu. Šī divkrāsainā lenta, kas tur gaisā pacelto vainagu, slienas kā piramīda uz debesīm un simbolizē divas Baznīcas mūžībā: violētā — cietošo Baznīcu šķīstītavā, baltā — triumfējošo Baznīcu Svēto sadraudzībā. Abas lēntas ir savienotas kopā, simbolizējot dvēseļu pāreju no šķīstītavas Svēto godībā debesīs, kur tās uz mūžiem pievienosies eņģeļu koriem un slavēs Dievu bezgalīgajā mūžībā.

Mūsu mazais korītis dažreiz izpilda ļoti skaistu dziedājumu *“Veni Jesu, amor mi!”* - *“Nāc, Jēzu, mana mīlestība!”* Dieva Dēls pirmo reizi atnāca uz šo grēka planētu kā Tēva sūtītā Mīlestība, kuru cilvēce pirms diviem gadu tūkstošiem uzņēma tik nelaipni un guldīja lopu silē uz siena. Šī Mīlestība uzveica naida un nāves ieročus, ar kuriem elle turēja grēka važās iekalto cilvēci, atbrīvojot mūs no mūžīgās Nāves valstības un atjaunot zaudētās Dieva bērnu tiesības būt laimīgiem un priecīgiem kopā ar savu Radītāju. Glābējs spīdoši izpildīja savu mesianisko uzdevumu un atgriezās debesu valstībā, kur sēž tronī pie Tēva labās rokas un laiku beigās atgriezīsies uz zemi tiesāt dzīvos un mirušos. Un tas būs katram no mums visatbildīgākais mirklis, kas izšķirs ikviena cilvēka mūžības gaitas. Kā mēs katrs gatavojamies uz šo mirkli? Kā mēs to sagaidīsim — nomodā vai guļot bezsamaņā no alkohola, narkotikām, pārēšanās, vai arī līdz kaklam aizņemti ar saviem biznesiem, hobijiem un nevērtīgām laicīgām lietām? Jēzus visus brīdina būt nomodā, jo mēs nezinām ne gadu, ne mēnesi, ne dienu, ne stundu un minūti, kad Viņš otrreiz nāks kā varens Valdnieks, kurš nošķirs grēciniekus kā āžus no avīm, bet taisnīgos ievēdīs gaismas valstībā mūžīgajā kāzu mielastā.

Adventa laiks mūs gatavo tieši šai mūžības perspektīvai un šķiet, ka būtu labāk ierindojams Baznīcas kalendāra beigās kā pēdējais stiprais liturģiskais gadalaiks. Tomēr tas ir pats pirmais starp šiem četriem liturģiskajiem gadalaikiem, ar kuru arī sākas jaunais Baznīcas gads. Kāpēc? Vai tāpēc, lai mūs labāk sagatavotu Kristus Dzimšanas svētkiem, kuros svinam Mesijas pirmo atnākšanu cilvēka miesā

kā mazu, nevarīgu bērniņu? Noteikti nē! Adventa laiks uzreiz liek akcentu uz mūsu dzīves galamērķi — mūžīgo dzīvi un aicina uz to gatavoties visu mūsu šo īslaicīgo zemes dzīves laiku.

Šogad esam uzsākuši jauno Baznīcas gadu Covid-19 pandēmijas laikā, kas ļauj tik acīmredzami uzlūkot skaudro dzīves realitāti — mēs visi staigājam šī briesmīgā vīrusa nāves ēnā un nekad nezinām, kad šī nāve var apstāties un pagriezties, lai paņemtu mūsu dzīvību. Tādēļ vēl jo vairāk šajos laikos mums ir jābūt nomodā, jo katrs esam reāla riska grupas cilvēks, pat ja šobrīd jūtamies stipri un veseli. Būsim patiešām nomodā gan par savu miesu, gan par savu dvēseli! Ja kristieša sirdī būs miers, ko dod Gandarīšanas sakramentā ar Dievu samierinātā sirdsapziņa, tad nav jābaidās pat no pasaules gala vai no kāda kārtēja vīrusa draudiem. Ticībā mēs turpinām dzīvot un darboties, ļaudami Dievam vadīt mūsu dzīves mašīnas stūri. Tad Kungs mūs laimīgi izvedīs cauri visām briesmām un sērgām uz mūžības piekrasti. Turēsimies pie Dieva un Kristus Baznīcas kā pie klints, kas glābj!

Ar Dieva palīgu turpinām iesāktos jumta atjaunotnes darbus. Ja Radītājs dos iespējas un labvēlīgus laika apstākļus, varbūt spēsīsim veikt šos darbus līdz Kristus Piedzimšanai. Sagatavosim savas sirdis šiem skaistajiem svētkiem, kaut esam šogad neziņā par to svinēšanas reālajiem apstākļiem. Izmantosim tad pagaidām mums doto iespēju lūgties klātienē mūsu atjaunotajā dievnamā, kurā kopš 22.12.2019. mēs lūdzamies jau veselu gadu. Pateiksimies Dievam par visiem sponsoriem, labdariem un firmas “Novinvest” strādniekiem par šo dāvanu! Visiem vēlū svētīgu Adventa laiku un gaišus, mierpilnus Mesijas Dzimšanas svētkus! *Pr. A. Solims*

Slavēts Jēzus Kristus!

Iesākot Adventu, galvā dažādas domas, kā labāk šo laiku līdz Kristus Piedzimšanai izmantot. Nolēmu sākt ar pateicību. Cik tās ir daudz! Lai nepaliek labi vārdi neizteikti un komplimentī Dievam un citiem noklusēti!

Paldies, Jēzu, par visu! Paldies par pirmo gadu kopā ar mūsu gribēto-izlūgto-gaidīto-mīlēto bērniņu Terēzi Magdalēnu! Paldies par dzīvības dāvanu tik daudzās mūsu dzīves jomās! Paldies, ka varējām pārvākties uz mūsu jauno mājiņu pusotru nedēļu pirms Terēzīte sāka rāpot! Paldies par augļiem no mūsu dārza! Paldies par daudzajām lūgšanām, kuru garīgos augļus baudām ik dienas! Paldies par Kristu mīlošiem

priesteriem mūsu dzīvēs, īpaši par pr. Andri Solimu, kurš pirms gada svētā Andreja dienas Misi svinēja kopā ar mums Terēzes Magdalēnas kristībās, piedzemdinot jaunu Dieva bērnu debesu pulkam! Paldies arī par nenogurstošajiem Lielvārdes draudzes kalpotājiem - Čubatjuku ģimeni, ērgelnieci Janu un koristi Ingrīdu, kuri arī bija klāt tajā dienā Ogres baznīcā! Paldies par visu draudzību un mīlestību, ko ik dienas saņemam! Paldies par ceļu, kas mums jāiet, lai kļūtu svētāki un ar katru dienu vairāk pietuvotos debesīm! Paldies, Jēzu! Palīdzi mums attīrīt savas sirds stallīti, lai tajā Tu varētu piedzimt! Amen.

Madara Jauģiete

Atskats uz Ražas svētkiem Lielvārdē

Ir mazliet skumji, kad vasaru nomaina rudens; koši zilās debesis pieskandina dzērvju žēlās balsis un zosu skaļie saucieni. Liekas pat zvirbuļi pažobelē par kaut ko uztraukti apspriežas, bet kādu rītu pļavā bija nolaidies strazdu bariņš, lai pieēstu pilnas guzas pirms gara ceļa. Rudenīgi dzestrais gaiss skan gājputnu balsīm pilns, tikai stārķi pazūd klusi, augusta vidū lieliem bariem tie pulcējas pļavās, bet tad kādu nakti ir prom, bez klaigām, uztraukuma, bez vienas skaņas... Pamosties no rīta, izej ārā – kaut kas trūkst. Tāds neskaidrs tukšums! Un tu saproti - stārķi ir aizlidojuši.

Bet tad jau rudens sāk rakstīt vēstules uz koku lapām, tik skaistām krāsām, zaļi sarkani dzelteniem rakstiem un met tās mums zem kājām – redziet, cik tās tagad skaistas! Neskumstiet pēc vasaras, mans košums un dāsnums jūs iepriecinās.

Un prieks ir visiem, kuru roku darbu ir svētījis Dievs, prieks zemes kopējiem par zeltaino graudu ražu, prieks dārzkopjiem par skaistajiem āboliem smagi nolīkušajos ābeļu zaros, prieks tiem, kas cītīgi visu vasaru rušinājušies savos mazajos piemājas dārziņos un siltumnīcās, noglaudot sārto vaidziņu katram brašam tomātam.

Mēs atskāršam, ka rudens ir brīnišķīgs, devīgs laiks gan lauku darbu darītājiem, gan tiem, kuriem rudeņos uzrodas tā kņudinošā sajūta saules pinumā un ir jāņem rokā nazis, jāsameklē sēņu grozs un jājož pa mežu līdz ģibonim beku medībās.

Tādu bagātību mums dāvā Dievs, lai kambari un pagrabi būtu pilni līdz pavasarim! Bez Viņa svētības zeme nenes augļus, tāpēc daudzās kristiešu draudzēs vienā no septembra/oktobra svētdienām notiek Ražas svētki.

Dievs jau Vecajā Derībā aicināja izredzēto tautu svinēt un pateikties par ražu, kas ievākta:

“Un tev būs šajos svētkos līdz ar saviem dēliem, savām meitām, saviem kalpiem, savām kalponēm un levītiem, kā arī ar svešiniekiem, ar bāreņiem un atraitnēm, kas dzīvo tavos vārtos, priecāties, tev būs šos svētkus svinēt septiņas dienas Kungam, savam Dievam, tanī vietā, ko Kungs izraudzīs, jo Kungs, tavs Dievs, tev svētīs gan visu tavu ražu, gan arī ikvienu

tavu roku darbu; tāpēc tev būs no visas sirds priecāties.” (At 16, 14-15) Tā varam lasīt Bībelē.

Lielvārdes Sv. Krusta Paaugstināšanas Romas katoļu draudze Ražas svētkus svinēja 11. oktobrī, kad pie altāra Dievam par pateicību tika nesti garās vasaras darba augļi – maize, augļi, medus, siers, dārzeņi, zivis, gaļas produkti...

Pie dievnama sānu altāra uz glīti aplāta galda pasvētīšanai rindojās krāsainas ievārtījumu burciņas, gurķīši, dažnedažādi sālījumi un marinējumi, ābolu plātsmaizes un groziņi ar dārzeņiem.

Altārus greznoja košie rudens ziedi – liesmoja asteres, smaržoja mārtiņrozes, gozējās lieli un apaļi ķirbji, saulespuķes kā mazas saulītes, kautrīgie un smalkie virši un miķelīši, kas vēdīja gaisā zilās skumjas. Smaržoja pēc rudens un lapu vītnēm pie baznīcas griestiem, bet centrā virs altāra – mežrozīšu vītne, kuru, savas rokas nežēlojot, bija pinusi mūsu mīļā Nīna.

Svētās Mises laikā pateicāmies Dievam par visām svētībām, ko esam saņēmuši un turpinām saņemt ikkatru dienu. Baznīcas koris dziedāja kā vienmēr skaisti, bet šoreiz ar īpašu pacilātību, arī dažas melodijas likās jaunas un nedzirdētas.

Svētki noslēdzās ar nelielu agapīti draudzes mājā, kur pie kafijas tases tika baudīti groziņos atnestie cienasti. Raisījās valodas, tika stāstīti atmiņu stāsti par Lielvārdi, draudzi, seniem un ne tik seniem laikiem.

Viss bija tik silti un mīļi, ka kaut kur aiz durvīm palika raizes par slimību, kas neļauj mums dzīvot mierīgi un bez bailēm, kas, iespējams, bija par iemeslu tam, ka baznīcā uz svētkiem bija pulcējies tik neliels skaits draudzes locekļu.

Lai Dieva svētība jums visiem! Turēsimies kopā, nepazaudējot viens otru, nebaidīsimies, jo mūsu bailes baro kādu ļaunu spēku. Vienmēr atcerēsimies Vissvētākās Jaunavas Marijas pēdējo vēstījumu Medjugorjē, ko Viņa vairākkārt atkārtoja: **“Es esmu ar jums!.. Šis ir žēlastības laiks. Atgriezieties pie Dieva, atgriezieties pie lūgšanas! Ļaunums apstāsies, un miers valdīs jūsu sirdīs un pasaulē.”** Amen!

Rita Bobkova, Jumpravā

Mīļā Lielvārdes draudze!

Sirsnīgs sveiciens patriotiem, mūsu mīļās dzimtenes Latvijas dzimšanas dienas mēnesi aizvadot. Jau pavisam drīz iedegsim pirmo svecīti Adventa vainagā. Drīz būs klāt arī klusais, skaistais Ziemassvētku laiks. Laiks, kad gaidām Kristus Dzimšanas svētkus. Arī šajā dīvainajā, neziņas un stresa pilnajā laikā pie mums nāk Kristus gaisma, neraugoties uz izolāciju, ierobežojumiem un cilvēku bezspēcību. Tā ir gaisma, kas spēj iekļūt caur aizvērtam durvīm - gaisma un mīlestība, kura atpazīst mūs, neraugoties uz maskām.

Mises noslēgumā Olainē priesteris mums uzdeva

jautājumu - ko jūs katrs personīgi sagaidāt no šī Adventa? Varbūt tieši šogad, tieši ierobežojumu laikā, beidzot, mums ir iespēja apsēsties un pāršķirstīt savu dzīves grāmatu... Vai Jūs kādreiz tā kārtīgi, no sirds esat pārlapojuši nodaļas, ierakstus savā dzīves grāmatā? Kā jums šķiet, cik daudz baltu, nepierakstītu lapu ir šajā grāmatā? Un ja nu ir palikušas tikai pāris lapas?...

Tuvojas 2020. gada noslēgums. Daudzi saka - šausmīgs gads..., nākamais 2021. noteikti būs labāks. Gadu mijā mēs viens otram vēlēsim laimi, izvirzīsim mērķus. Bet šis gads mums taču tik daudz ir iemācījis. Mēs daudz spēcīgāk izjūtam ilgas pēc saviem tuviniekiem, novērtējam savus mīļos ģimenes locekļus, novērtējam dzīvības un veselības vērtību. Mēs beidzot varam pavadīt laiku ar saviem bērniem. Un, ja tā padomā, esam iemācījušies nepirkt liekas mantas, esam iemācījušies svētkus svinēt ģimenēs, esam no jauna apguvuši galda spēles, izlasījuši no plaukta izņemtās grāmatas... Jā, ir grūti, bezdarbs, vientulība pansionātos, cilvēku izmisums situācijā, kad drošības pasākumu dēļ tuvinieki nedrīkst apciemot radniekus slimnīcās. Diemžēl realitāte, taču mēs nedrīkstam padoties, jo mums ir ticība, mums ir cerība, mums ir Dievs, un mēs gaidām Kristus Dzimšanas svētkus. Un mums ir izvēle, mēs varam izdarīt secinājumus, un, ļoti iespējams, nākamajā gadā mēs sāksim jaunu, gaišu nodaļu savā dzīves grāmatā.

Esiet veseli, mīliet viens otru, un gaišu pirmo Adventa svētdienu!

Rita+Jānis Ķepuri

Par negudrajām jaunavām

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Novembra otrās svētdienas Svētajā Misē evaņģēlija lasījums mani pamudināja uz pārdomām. Jēzus tur runā par desmit jaunavām: piecas no tām bija negudras, bet piecas gudras; visas jaunavas bija paņēmušas savas lampas, taču pietiekoši eļļas lampām līdzī bija tikai gudrajām jaunavām. Un visas šīs jaunavas gaidīja tikšanos ar savu līgavaini, lai ieietu Debesu valstībā. Bet es šeit atkal un atkal aizdomājos par cienījama vecuma sievietēm – mammām, vecmāmiņām, radniecēm, kaimiņienēm, paziņām utt. Manā prātā ir “iestrēgusi” doma, ka ar gadiem cilvēkam būtu jāklūst prātīgākam, gudrākam, jātgriežas pie Dieva un vismaz ar savu piemēru jānudina jaunāko paaudzi pievērsties Baznīcai, ticībai. Ar skumjām es paraugos tepat sev apkārt, un redzu, ka tā vis nav! Uz Debesu valstību gaidot, ir iegādāts jauns televizors ar lielu ekrānu ar simts un vairāk izklaides kanāliem, bet neviens no tiem nepiedāvā kristīgas filmas vai pārraides. Pārlasīti tiek romānu kalni un smalki izpētīti horoskopu gandrīz visiem, ko pazīstam. Telefona sarunām ir pietiekoši naudas, lai apzvanītu un ievāktu jaunākās ziņas, un pasūdzētos par grūto dzīvi. Atliek laiks arī pamācīt citus kā jādzīvo un apvainoties, kad tu neesi atbildējis uz telefona zvanu:

“Un jūs atkal bijāt baznīcā...?” Un pēc sarauktajām pierēm un dusmīgajiem skatieniem vien jau saproti, ka šie cilvēki ir nelaimīgi. Viņus pārāk smagi nospiež pasaulīgās rūpes (kuru pietiek gan mums visiem). Taču dzīve ar Dievu mūs dara brīvākus un lūgšanas stiprina. Man ir ļoti žēl viņu, visu to, kuri ir iesnaudušies un negaida satikšanos ar Jēzu. Es tiešām uztraucos, lai eļļas pietiktu gan mums, gan jums.

Lielvārdes baznīcā varu satikt gan jaunavas, gan arī omītes, kurām pietiek eļļas savām lampām, un kuras spēj ar to dalīties arī ar citiem. Prieks par sirmajām kundzītēm jau ļoti cienījamus gadus, kuras mūs parasti sagaida baznīcā, lūdzoties Rožukroni. Šeit es satieku prieku, mieru un redzu ticību, un gaišums tad ielīst sirdī. Lūgsimies par nocietinātajām sirdīm, par visiem, kas ir tālu no Dieva, jo diemžēl it bieži tie ir mūsu vistuvākie cilvēki.

Lilīta Ieleja

Lai latvju saule nenoriet nekad!

Novembra simts pelēkās nokrāsas uzrunā. Šķiet, pati daba noklususi un mierpilna slīgst pārdomās par bijušo un aizgājušo. Laiks, kas liek arī mums apstāties un ieelpot dziļāk, pārdomāt gada vai pat mūža griezumā izdarīto vai plānoto, bet neiesākto. Laiks, kas liek pieminēt aizgājušos, tuvos, mīļos, draugus un nedraugus. Laiks, kad dzima mūsu Valsts, kad pieminam varoņus un cīnītājus. Šis novembris ir citāds, bez cilvēku pulcēšanās un kopā būšanas. Maz ārišķības, taču tas nenozīmē, ka patriotisms zudis. Tas jaušams cilvēku sejās, sirdīs, sakoptajos pagalmos, iedegtās svecītēs kapos, brāļu kapos, pie prezidenta pils, mājokļu logos.

Man šis novembris arī ļoti atšķiras no pēdējo gadu koncertu maratoniem, kad kopā ar Lielvārdes garnizona karavīru ansambli “Miera vēji” sniedzām koncertus skolās, bērnudārzos, pansionātos, tuvākajās pašvaldībās. 2018. gada novembrī sasniedzām personīgo rekordu – 12 koncerti divu nedēļu laikā! Noguruši, bet tik ļoti gandarīti! Īpašs gandarījums par klausītāju aizkustinātajām sirdīm, dziedāšanu līdzī, kad kopīgi dziesmā varam apliecināt mīlestību savai Dzimtenei un pateicību kritušajiem par viņu upuri brīvas valsts iegūšanā.

Parasti koncertos pastāstām par sevi, par armiju un dienestu, lasām dzeju vai kādu prozas fragmentu. Pats apbrīnojamākais man šķiet tas, ka Dzimtenes mīlestības un patriotisma tēma “aizķer” visus – no trīsgadīga bērniņa līdz simtgadīgam sirmgalvim!

Būsim savas zemes patrioti, nezākāsim Valsti un tās vadītājus, nesūkstīsimies par sīkumiem, bet līdzdarbosimies Valsts attīstībā. Kad gribās sākt čīkstēt, atcerēsimies par vīriem un zēniem, kas izcīnīja uzvaras vasaras svelmē un ziemas stindzinošajā aukstumā, gulēja dubļos, basām kājām, bez atbilstošiem ieročiem, bez iespējas regulāri ieturēt trūcīgu maltīti, laikus neapkoptiem ievainojumiem utt. Lai Dieva miers viņu dvēselēm!

Jana Grizāne

Decembra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē.

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana, adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās (vigīlijas): **sv. Mise pl.18:00.**

30.11. - Sv. apustuļa Andreja svētkos: sv.Mise -18:00.

03.12. — Mēneša pirmā ceturtdiena:
pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā
par draudzes dzīvajiem locekļiem
un Svētā Stunda.

04.12. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 18:00.

**8. decembrī — Dievmātes Bezvainīgās Ieņemšanas
obligāti svinamie svētki:** 18:00 — svētku sv. Mise
un Veltīšanās akts Dievmātes Bezvainīgajai Sirdij.

**Kristus Dzimšanas svētku dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu draudzē 2020. gadā**

24. decembrī - Kristus Dzimšanas svētku vigīlija:

18:00 – Vigīlijas svētā Mise ar bērnu
procesiju uz Betlēmes stallīti.

25. decembrī - Kristus Dzimšanas svētkos:

10:00 - Kristus Dzimšanas svētku
Laudes (Rīta slavas dziesmas).

11:00 – Dienas svētā Mise.

**26. decembrī – Otrajos Kristus Dzimšanas svētkos
– svētā Mise: 12:00** – Jumpravā (?)

27. decembrī – Svētās Ģimenes svētkos:

11:00 – Lielvārdē: Pateicības sv. Mise, kuras laikā
laulātie pāri atjaunos Laulības solījumus.

31. decembrī – Vecgada dienā:

15:00 – Pateicības sv. Mise un Himna “Tevi, Dievs,
mēs slavējam” (*Te Deum laudamus*). Pusnaktī
(0:00) - Jaunā gada iezvanīšana un Rožukronis
(privāti!).

**1. janvārī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Dieva
Mātes svētkos:** 12:00 – Lielvārdē: svinīgā sv. Mise.

Adventa laikā

Gada beigās dienas ātri steidzas,
Nāk krēsla logu rūtīs un dienas gaisma zūd.
Skumjš gurdums ielīst krūtīs un dvēsele to jūt,
Bez gaismas dvēselītei ir dzīvot grūti.

Kā jauna dzīvība dzimst gaiša cerība,
Ar Adventu — tā gaismas sveci dedz,
Līdz svece izdzīs — tas notiks drīz,
Kad Dieva Mīlestībā ausīs Kristus Gaismas Rīts.

Valērija Kalve

Izsaku sirsnīgu pateicību visiem mūsu
un citu draudžu locekļiem, draugiem un
labdariem par izteikto atbalstu caur
lūgšanām un ziedojumiem mūsu dievnama
atjaunošanas darbiem. Paldies visiem, kuri
neizklīda pa svešām draudzēm, bet palika
savas draudzes patrioti, to uzturot garīgi un
materiāli! Lai Dievs Jūs dāsni atalgo par
drosmi un patriotismu!!! Turpināsim ziedot
un izlūgt Kungam jaunus sponsorus, lai mēs
pabeigtu jaunā jumta uzstādīšanu, grīdas un
griestu remontdarbus un dievnama
krāsošanas darbus!
prāvests Andris Solims

Rudens

Viņš neteic, ka nāk,

Viņš neteiks, ka sals,

Tik dzēves balss mākonī zūd.

Tik debesis uzliesmo zilas,

Un rieti sarkani deg.

Būkšķ āboli dārzā,

Līkst ābeles zars,

Un vēsa nakts zvaigznes sijā.

Migla kā kaķis sūnājā lien,

Kož dzērvēnei sārtajā vaigā.

Viņš neteic, ka nāk,

Viņš neteiks, ka sals,

Vien vējš,

Priedes galotnē sapīnies, sauc -

Rudens,

Kļavlapu zeltā ieautām kājām,

Klusi nāk uz tavām

Un manām mājām.

Rita Bobkova

20.12. pl. 11:00 tiks pasvētītas Jūsu atnestās Bērna
Jēzus figūriņas un “betlēmites”.

Apsveicam! Dzimšanas dienā:

Elmāru-Pāvilu Ziemeli

(21.12.); *Elizabeti Vingri*

(23.12.); *Viktoriju Boļšaku* (24.12.) u.c.

*Vārda dienā: prāvestu Andri Solimu,
dekānu Andreju Kazakeviču, Andrīti Vingri u.c.*

Sirsnīgi sveicam katoļu **Radio Marija Latvija 5. Dzimšanas
dienā** (8.12.)! Klausieties to FM frekvencēs 97,3 vai
internetā: www.rml.lv un atbalstiet finansiāli!

Pazemīgi lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

**Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:**

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

pr. Andris Solims (*mob.t.:29855768*)

e-pasts: asolims@inbox.lv; www.lielvardnieki.lv

facebook.com/lielvardesbaznica